

“Лето када сам научила да летим” - Јасминка Петровић

Ово је прича о девојци Софији и њеним авантурама на Хвару. За то кратко време Софија пролази кроз много тога. Труди се да извуче неку поуку из својих грешака, као и да ужива у својим малим победама.

Софија је тинејџерка, завршила је седми разред. Дошла је на Хвар да би летовала са својом бабом, упознала своје рођаке, као и да би стекла нове пријатеље. У току тог летовања, љубав и бес јој не дају мира. Након што је прочитала књигу о галебу, свуда ју је пратила жеља да научи да лети. Смрт ноне Луце је веома утицала на Софију, као и на њену бабу. Нона Луце је млађа сестра Софијине бабе.

Осећања у књизи се веома истичу. Бес и љутња се осећају првих пар дана. Тада мрзи апсолутно све: бубе које се шетају по целој кући, правила која мора да поштује, у току ноћи хркање њене бабе, као и комарце. Туга се осећа када је Софија сазнала да њена симпатија има девојку и непосредно пре и након смрти ноне Луце. А срећа се највише осећа пред крај летовања. Тада се Софија помирила са свим око себе и напослетку је нашла дечка.

У овој књизи ми се допало сликовито описивање догађаја и јачина емоција. Све је описано се кристално јасно може видети у глави. Софијине реакције на догађаје ми се такође допадају, највероватније тако реагују и сви остали тинејџери.

Није ми се допало понашање њене баке. На пример док су се Софија и она возиле до Хвара, бака се прво посвађала са шофером, онда је јастуком блокирала пролаз између седишта како би спавала.

Ову књигу препоручујем свим тинејџерима. Сигурна сам да ће им се допасти и да ће много тога научити из ње.